

Zablatená princezná

Mária Nováková

Obsah

Zablatená princezná.....	1
Zablatená princezná I.....	2
Zablatená princezná II.....	3
Zablatená princezná III.....	4
Zablatená princezná IV.....	5
Zablatená princezná V.....	6
Zablatená princezná VI.....	7
Zablatená princezná VII.....	8
Zablatená princezná VIII.....	9
Zablatená princezná IX.....	10
Zablatená princezná X.....	11
Neskončilo blato, skončila princezná.....	12
Vfba (2008).....	13
Ďakujem za sen (2008).....	14

Zablatená princezná je výber z blogu mladej autorky, ktorá sa venuje rýmovanej poézii, často smutnej a zameranej na nešťastnú lásku. Básne o zablatenej princeznej, ktoré tvoria väčšinu knihy, sú rozprávaním o pretvorených dobrodružstvách dievčaťa, ktoré sa neustále trápi a stretáva s nepochopením okolia.

Prvotina autorky je zároveň prvá kniha v Greenie knižnici od autorky a zaujímavé je napríklad to, že pôvodne mali všetky básne rovnaký názov. Zablatená princezná za ďalšou zablatenou princeznou. V knižnom vydaní sú jednotlivé básne označené rímskymi číslicami a sú doplnené niektoré staršie básne.

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
Mária Nováková	Greenie knižnica	CC-BY-NC-ND	Tretie (2013)	010001

Zablatená princezná I.

Zablatená princezná si zmyla blato z ruky,
hriešny svet jej dokaličil dievčenské sny,
umiernená povaha zažila zbytočné muky,
na posteli z bodľáčia už nepokojne spí.

Odišla, už sa nevráti a neuvidí deti,
princovia a nové krásne princezné,
ľúbila ich tak veľmi, ale čas letí,
nenájde ich, teraz už isto nie.

Princezná hľadá pod kameňmi,
čas, ktorý jej ktosi ukradol,
vybledli vlasy bábiky tak veľmi,
cieľ byť raz veľká už opadol.

Zablatená princezná II.

Zablatená princezná odplašila princa,
bude plakať, lebo bol posledný,
jej život je ako hra a ako jedna minca,
skončí život aj tak dojemný.

Bude sama a môže sa pozerat' na hviezdy,
lebo sa na ňu nikto ani nepozrie,
ostanú jej iba tie hviezdy,
ale to sa aj tak nikto nedozvie.

Padne do blata a bude zablatená ešte viac,
špinavá a hlúpa bude, nikdy sa nezmení,
pozerat' na ňu nebude ani mesiac,
vysmeje sa jej žaba na prameni.

Zablatená princezná III.

Zablatená princezná zabudla na priateľa,
ušla z pred oltára ako Robertsová,
nikdy nebola statočná, vždy bola nesmelá,
iný jej vkladal do úst slová.

Do kaluže a do blata padala,
nikto jej ruku nepodal, ona tiež nikomu,
v potôčiku bez dna stále pláva,
bez domova stále pozýva do domu.

Nikdy nebola princezná, to si vymyslela,
blato na nej bolo vždy skutočné,
stala sa kvetinou, ktorú nik nepolieva,
každý deň nosila šaty smútočné.

Zablatená princezná IV.

Zablatená princezná hľadala svojho princa,

nenášla ho, aj keď dávno hľadala,

najradšej by sa zahrabala do krtinca,

králičou norou by stále padala.

V inom svete by tiež bola sama,

iné pravidlá a ani tie nepochopí,

kde otvárala srdce a zvalila ju rana,

je ako chorá vrana, ktorú niekto utopí.

Zablatená a špinavá aj z vnútra,

odpuďzuje muchy krúžiace zvedavo,

pohľad je krajší na krívajúceho pudla,

bude zablatená princezná už nastálo.

Zablatená princezná V.

Zablatená princezná je závislá a hlúpa,
nevšíma si dary, ktoré si nezaslúžila,
na jediné slovo vďaky je stále skúpa,
tichá a nikto by si nevšimol keby nežila.

Spomenuli si na ňu tí, ktorých má ako priateľov,
nikoho z nich nepozná a nič pre nich neznamená,
neváži si kamarátov, známych a dobrých priateľov,
vždy sa má komu zveriť a vyplakať sa na ramená.

Rozmaznaná a zablatená sa hrá na princeznú,
narodeniny prišli a odišli, doniesli darčeky,
pravdu mali tí, čo ju brali za hlúpu a besnú,
nikomu neďakuje a berie ich ako o preteky.

Zablatená princezná VI.

Zablatená princezná odplávala na juh,
nedokonalá a smutná každým okamihom,
vždy bola nesmelá a mala veľa múch,
v najhlúpejších šatách a s príšerným strihom.

Aj na juhu padla do blata a už špinu nezmyje,
každý vie, že bude špinavá na veky,
nevie prečo pretrváva a načo vlastne žije,
v živote so splnenými snami nosí návleky.

Zablatené princezné nehľadajú čisti princovia,
už dávno našli svoje lesné a vodné víly,
bude sa hanbiť pred inými a zalezie do krovia,
sama bude zablatená naveky i v tejto chvíli.

Zablatená princezná VII.

Zablatená princezná je stále hrozná,
nerozumie nikomu a nik ju nechápe,
bojí sa ľudí a že ju niekto spozná,
aj na toho čo sa prihovorí ziape.

Po živote túži, ale nevie o ňom nič,
nikdy nežila a ani žiť nikdy nebude,
zablatená princezná tiahne svoj križ,
vie kam sa dostane na poslednom súde.

V pekle je jej smutno a veľmi horúce,
ostane tam a stále bude od blata,
nemala na nebo srdce ani trochu súce,
nebude žiť, dýchať a nebude vysmiata.

Zablatená princezná VIII.

Zablatená princezná si doráňala kolená,
snažila sa dosiahnuť na šťastie ostatných,
neľúbila, nemala rada, neprišla na mená,
nič nedokázala sama, ona nebola z tých.

Princezná s blatom mala krvavé topánky,
chcela ich vymeniť, ale nikdy nemala s kým,
nedoniesli ju bližšie k ľuďom, iba do diaľky,
nikdy nebude s niekým tvoriť jeden tím.

Ošetrila sa slzami, dala soľ do rany,
stala sa čiernou dušou i telom,
zabudli na ňu, ľudia zabudli havrany,
márne túžila po princovi smelom.

Zablatená princezná IX.

Zablatená princezná sa stala bodkou,
za vetou, ktorá nikoho nebavila,
obyčajnou, nevýznamnou a krotkou,
samota, to bola každá jej chvíľa.

Prišlo raz na krátenie znakov,
malo ostať všetko dôležité,
zbaviť sa prebytočných brakov,
odstrániť bodky dávno prežité.

Skončila bodka zablatená,
tvrdila, že je princezná,
nebola správne naladená,
zmizla, už ju nikto nespozná.

Zablatená princezná X.

Zablatená princezná sa bála sveta okolo,
nevychádzala a s plačom stravovala samotu,
nevedela sa tešiť a nikde pre ňu nič nebolo,
zastarali jej sny a nezniesla žiadnu novotu.

Z princeznej sa stala žena pokrytá vráskami,
zabudnutá a stratená v blate všedných dní,
uvažovala nad mladosťou a tajnými láskami,
z nočných môr bola realita, skončili jej sny.

Jedného dňa odišla a už ju nikto neuvidel,
nechýbala nikomu a jej blato nechcel nikto,
nikto ju nespoznal dobre a nikto nezávidel,
žila dlho, ale naivne, smutne a plytko.

Neskončilo blato, skončila princezná.

Zablatená princezná dostala dôvod na úsmev,
skončilo sa trápenie tej, na ktorej záleží,
už jej neublíži a neurobí žiadny prúser,
dostala trest taký, ako jej dávno náleží.

Mrzla rada na Vianoce, kým ona je v teple,
spomína a nenachádza smutné spomienky,
myslí na darček pre ňu, keď tuhne krv v tepne,
skončilo sa priateľstvo, vytrhli sa koreňky.

Zablatená na potešenie zamrzla na ulici,
stĺp, ktorý sa z posledných síl usmieva,
nebude známa pri víne a pri škorici,
zamrzla úprimne, aj keď ju niečo zohrieva.

Vrba (2008)

Smúti vrba, keď počuje vzlyky,
Spoznáva všetky známe jazyky,
Všetko je o láske a kto ju stratil,
Jeden šťastie našiel a iný ho stratil.

Láska je neznáma pre každého,
zvláštna pre zlého aj dobrého,
nikto ju nepozná, ale stále túži,
potom iba svojmu smútku slúži.

Vrba už zažila tisíce románov,
smutné so sklonenou hlavou,
nikdy to neskončí a tak si iba vzdychne,
rýchlo si každá vrba na ľudí zvykne.

Ďakujem za sen (2008)

Ďakujem za sen, ktorý snívať viem,
otvorili ste mi oči, teraz to viem,
úplne iná a trochu zvláštna,
všetkého zlého prázdna.

Ďakujem za sen, v ktorom hviezdy padajú,
sníček detských dušičiek, ktoré eura nemajú,
príbeh o láske, o akej Šalamún sníval,
o najkrajšej oáze, ktorú zatopil príval.

Ďakujem za sen, ktorý ste doniesli,
za všetko zlé čo ste uniesli,
smútok ktorý sa stratil a ukázal krásu,
smutnej pšenici a slnečnému klasu.